

عنوان مقاله:

شکل گیری رویه بعدی در خصوص معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

ابراهیم محمودی - دانشجوی دکتری، گروه حقوق بین الملل عمومی، دانشکده حقوق، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

مهدی حاتمی - دانشیار گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران.

فرید آزادبخت - استادیار گروه حقوق بین الملل عمومی، دانشکده حقوق، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

معاهدات و موافقت نامه های متعدد در زمینه سلاح های هسته ای وجود دارد که در پی ایجاد راهکارها و ساز و کارهایی برای تبیین قواعدی یکسان در چارچوب مناسبات بین المللی و در جهت کنترل و مهار فعالیت های هسته ای مورد توافق قرار گرفته اند که مهمترین آنها "معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای" (ان.پی.تی) می باشد. این مقاله سعی دارد تا با بهره گیری از روش توصیفی- تحلیلی و بر اساس استفاده از منابع دست اول و دست دوم این پرسش ها را مورد بررسی و تحلیل قرار دهد که در معاهده منع گسترش سلاح-های هسته ای، نحوه تفسیر و اجرای مفاد معاهده از سوی طرف های معاهده چگونه است و به طور دقیقتر چه نوع رویه ای در حال حاضر در رابطه با ان.پی.تی شکل گرفته است؟ آیا رویه بعدی به دنبال حفظ اصل معاهده و تسهیل اجرای آن است و یا اینکه معاهده ان.پی.تی را دچار تغییر ساختاری و اصلاحی می نماید و رویه بعدی تا چه حدودی با قواعد حقوق بین الملل عمومی مطابقت دارد؟ در راستای پاسخ به این پرسش ها، این مقاله بر این فرض استوار است که نظام حقوق بین الملل در مسئله استفاده از انرژی هسته ای اساسا بر مبنای تامین امنیت و انحصار دولت های قدرتمند صاحب مواد و فناوری هسته ای ایجاد شده است و ابعاد ارتقائی موجود در معاهدات و قراردادهای دو و چندجانبه، بدون آن که متضمن تعهدی واقعی در امر تامین دسترسی کشورهای متقاضی به انرژی هسته ای باشند، این کشورها را تحت نظام های کنترلی سخت و در معرض قضاوت یک طرفه همان قدرت ها قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

رویه بعدی، معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای، حق استفاده صلح آمیز، خلع سلاح و کنترل سلاح های هسته ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1702877>

